YEDEK ANAHTAR

Yazan: Hasan Öztürk - 1 Ağustos 2009

Çoğumuz Taşova'da; hangi cadde ve sokağın nerde olduğunu pek çıkaramayız. Bağdat caddesi nerede? diye sorsam….kaçınız bilebilir? Pek dikkat etmeyiz bir alt sokağın ismine ne hikmetse…

Cadde ve sokak ismi yerine; MAHALLE kavramı hep sıcak gelmiştir bizlere.. İşte bizim mahallede yalnızların mekanı olarak anılır. Hayat mücadelesinde tek kalanların çoğunluk olduğu bir yerdir. Bizim mahalle..

Hayriye, Döndü emem, anam, ablam, Nazım ağbi, Zekiye teyze, Fırıncı teyze, Hatçe teyze, Remziye yenge, Seher abum ve Fikri amca, bir de Ali Dayının emaneti Kayanım teyze… Hatçe teyze ve anam dışında kaldırım kenarında oturanı da pek göremezsiniz artık..

Komşuluk ilişkileri de eskisi gibi değildir. Bizim mahallede..

Yine bir yaz akşamı. Nazım ağbinin küçük fakat bakımlı bahçesinden sesler geliyor. Beni de çağırıyorlar. Mahallenin beyefendi kişiliğini kırmak ne mümkün. Dalıyoruz bahçeye. Kaya Dursun ağabey, Tekin Kılıç ve bir de bizim mahallenin demirbaşı Ahmet.. Eskilerden dem vuruyoruz. Kaya Dursun'dan ne çok korktuğumuzu anlatıyoruz çocukken… Çevirmenimiz ise Nazım ağbi. Anlatılanlara gülüyor sert bakışlı ve sevimli adam. Nazım ağbinin titizliği ile hazırlanan çayla sohbetin derinliklerinde kayboluyoruz. Saat 23.00. Zaman su gibi akmış. Ahmet müsaade isteyip gidiyor. 10 dakika sonra geri dönüyor. Anahtarını kaybetmiş garibim. Hemen yollarda başlıyoruz anahtar aramaya. Sündüz teyzenin orada oturan Aysel abla, kızı Bahar, Remziye yenge, anam, ablam, Zeliha yengem de katılıyor anahtar arama kervanına…

Kaya Dursun ise el feneri getiriyor. Pili bitti bitecek gibi fenerinde.. Arabasıyla geçenler farlarıyla yardım etmeye çalışıyorlar.. Anahtar bir türlü bulunamıyor.. Nafız Özen usta ışıldak getiriyor ve o da katılıyor arama grubunun içine…..Mahalleli didik dikik ediyor her tarafı. Nihayetinde ışıldak sayesinde bir kum yığının üzerinde bulunuyor komşumuzun anahtarı….

Anahtarın bulunmasıyla Ahmet ve Mahalleli aynı sevince ortak olmuşlardı.
… Ahmet mutlu, Mahalleli mutluydu artık…

Günümüz insanları olarak o kadar duyarsızlaştık ve o denli bencilleştik ki, bu konuda ne yazsak az gelir….. Ne de çok özlemişiz birlikte hareket etmeyi, birlikte sevinmeyi…

İyi ki anahtarını kaybettin be! AHMET…

Mahalleli olarak bizler de; hasret kaldığımız, özlem duyduğumuz duyguları tekrar tatma fırsatı bulduk.

İsterseniz sizler de, anahtarım kayboldu diyerek, gecenin bir yarısında anahtar arayın. Bakalım kaç komşunuz size eşlik edecek?

Bence; denemeye değer… Cebinizde hep bir yedek anahtarınızın bulunması dileğimle…

Hasan Öztürk